

عنوان مقاله:

اثر هشت هفته تمرین تناوبی سرعتی بر ظرفیت اکسایشی و ضداکسایشی قلب، کبد و عضله اسکلتی موش های صحرایی نر ویستار

محل انتشار:

فصلنامه فیزیولوژی ورزشی، دوره 10، شماره 37 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علی گریزی - دانشیار فیزیولوژی ورزشی، دانشگاه زنجان

سمانه اکرادی - کارشناس ارشد فیزیولوژی ورزشی کاربردی، دانشگاه زنجان

احمد رحمانی - استادیار رفتار حرکتی، دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثر هشت هفته تمرین تناوبی سرعتی بر سطوح آنزیم آنتی اکسیدانی گلوتاتیون پراکسیداز (GPX) و شاخص استرس اکسایشی مالوندی آلدئید (MDA)، در بافت های قلب، کبد و عضله دوقلوی موشهای صحرایی نر ویستار بود. سیزده سر موش صحرایی نر نژاد ویستار (میانگین وزنی 225/88 و سن هشت هفته) به طور تصادفی به دو گروه کنترل (تعداد = شش) و تمرین تناوبی سرعتی (تعداد = هفت) تقسیم شدند. پروتکل تمرین تناوبی سرعتی با سرعت 30 الی 45 متر در دقیقه دویدن روی نوارگردان مخصوص جوندگان، به مدت 10 وهله یک دقیقه ای با دو دقیقه استراحت فعال بین وهله ها در هفته اول شروع شد و در پایان هفته پنجم، به سرعت 75 الی 80 متر در دقیقه به مدت یک دقیقه با هفت تکرار و سه دقیقه استراحت فعال رسید و این شدت تا پایان دوره ثابت باقی ماند. نتایج تجزیه وتحلیل آزمون تی مستقل نشان داد که تمرینهای تناوبی سرعتی منجر به کاهش معنادار سطوح آنزیم گلوتاتیون پراکسیداز در بافت قلب ($P=0.001$)، کبد ($P=0.002$) و عضله دوقلو ($P=0.006$) نسبت به گروه کنترل شد. همچنین، سطوح مالوندی آلدئید بافت قلب در گروه تمرینی در مقایسه با گروه کنترل به طور معناداری افزایش یافت ($P=0.001$)، براساس یافته های پژوهش حاضر، بافتهای مختلف پاسخهای اکسایشی متفاوتی نسبت به فعالیت ورزشی مشابه از خود نشان میدهند و تمرین های تناوبی سرعتی بافت قلب را بیش از بافتهای کبد و عضله دوقلو تحت فشار اکسایشی قرار میدهند.

کلمات کلیدی:

تمرین تناوبی سرعتی، فشار اکسایشی، قلب، کبد، عضله اسکلتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/796227>

